

suggused. Hans näitas ennast jo nõrest ülles kui rahha-ahne, kes ei põlgand mitte, ka alwal wisil ennesele middagit forjada. Niglas ei raisand kül ka mitte omma pilsukest warrandust, agga kui waestele tulli midagi jaggada, siis temma ei olnud mitte sitke. Kui Hansule ruhtus, et temma teiste kullo peäl sai süa ja jua, siis temma wõttis ennesele kahhe innimesse jaggo. Ahnus ja sitkus ollid temma hinge waenlassed, kes tedda wallitšesid. Wanna isä ei olnud kül mitte üsna rikkas mees, agga temma ellas ommeti hõlbo sees. Emma olli jubba monne aasta eest surnud, ja kui isä rammetumaks läks, ja Hans täieks innimeseks olli sanud, siis poeg mõtles se peäle, ennesele naest wõtta; agga se, kedda temma seks otsis, ei piddand muud kui rikkas innimenne ollema. — Niglas olli senni ka noreks mehheks sanud, ja noudis wanna isäle ja ennesele abbi sata sest, et temma üht priske, tõteggiat ja jummalakartiliko abbi-kasa ennesele ärrawallitšes. Nisuggust temma

leidis üsna liggidalt. Isä perres tenis üks au-wäärt noor tüdruk, kes kül rahha polest wane, agga keige kõlbdušse pärrast täieste rikkas olli. Wanna isä ei sowind ka Niglassele parremat, kui seddasamma tüdruk, kes keige omma allandlikko ja tassase mele sees ennamiste ainouksi keif maia asjad wägga hästi olli toimetanud. Muido olli temma ka illusa näoga.

Sedda ennam Hans tedda laitis ja sedda nou, mis wend ennesele olli wõtnud, ja kui Niglas ei annud sest mitte ennast lasta koikutada omma targa mele sees, siis hakkas teine tedda naerma ning pilkama, ja ütles, et wend olleks nisammoti hästi teinud, kui olleks firriko waeste hulgast üht ennesele abbikasaks wõtnud. Ütles weel, et kui Niglas ka eddespidi ni wähe rahhast pididi holima kui tännini, siis ehk läbhäks temma isse seena pool ennesele kohta firriko ukse ees otsima. — Niglas jäi segi-pärrast püsti omma targa nou peäle. Algga surem kahjo, mis sest waidlemisest wendade